

Az 7. választókerület képviselőjelöltjei

Apátfalva, Csanádpalota, Kövegy, Földeák, Óföldeák, Királyhegyes, Kiszombor, Magyarcsanak, Ferencszállás, Klárafalva, Maroslele, Nagylak, Pitvaros, Ambrózfalva, Nagyér és Csanádalberti

A pártokkal kötött megállapodásunk értelmében bemutatjuk a Csongrád megyei választókerületek országgyűlési képviselőjelöltjeit.

Természetesen összeállításunk nem lehet teljes, hiszen jelöltek még a választás előtt harminc

nappal is állíthatók. Így a hozzánk beérkezett képviselőjelöltek önmaguk által trott, 30 gépelt sorban korlátozott bemutatkozó írásait közöljük – fényképeikkel. Egy-egy választókerületben közel húsz jelöltről tudunk, így egy-egy kerület bemutatása több

napot is igénybe vehet. Az írások egyenetlensége abból adódik, hogy a pártok, illetve a jelöltek önálló anyagokkal jelentkeztek, melyeket a szerkesztőség – legtöbb esetben – változtatás nélkül közöl.

Gazdag János

Magyar Szocialista Párt

Makón születtem háromgyermekes paraszti családból. A Debreceni Agrártudományi Egyetemen diplomáztam. Másfél évtizedig Szolnok megyében dolgoztam, 1986-ban családommal hazaköltöztem. Feleséggem a városházán dolgozik, fiam és lányom már felnőttek.

Az agrárgazdaságban több mint két évtizedes választott vezetői tapasztalatom bátorított arra, hogy vállalni merem a képviselőjelöltséget.

Azt is tudom, hogy nem könnyű ma szocialista jelöltként indulni. Azt mondom:

Kurunczi Sándor

Független

32 éves, makói születésű, csanádpalotai közgazdász-szociológus vagyok, nős, 2 gyermek apja.

Dolgoztam építőipari, ipari vállalatnál és több mint 10 éven keresztül foglalkoztam hagymával, zöldséggel, paprikával. Egyetemi szakdolgozatom alapján 1991-ben a Miniszterelnöki Hivatalba kerültem, ahol széles kapcsolatrendszerrel sikerült kialakítanom országgyűlési bizottságokkal, minisztériumokkal, a Világkiállítás programjával. Pártnak tagja még nem voltam.

Képviselőként az itt lakók, az önkormányzatok, a vállalkozók összefogásával térségfejlesztési programcsomag kidolgozását kezdeményezném:

1. A feldolgozás, a belke-

ne féljenek a szocialistáktól. Támogatjuk a nemzetet jobbtó, gyarapító cselekedetekkel gazdagodókat, és természetesen a vállalkozni nem képes, de becsületes munkát végzőket. Megoldást keresünk a munkanélküliség csökkentésére, a fiatal házasok lakásgondjainak megoldására. Érvényt kívánunk szerezni az ingyenes oktatásnak és egészségügyi ellátásnak. Biztosítani kívánjuk a nyugdíjak vásárlóerejének szintentartását, a létminimum alatt élők szociális támogatását. Tiszteletes megélhetést akarunk a mezőgazdaságból élőknek, ami a makóiaknak és a környező falvak lakóinak talán a legfontosabb.

Az a meggyőződésem, hogy a kiválasztott, ha megválasztják, választói nélkül nem tud eredményes lenni. Ezért kérem, hogy rám szavazzanak, s a választás után is támogassanak munkámban.

reskedelem (zöldségtőzsde Makón), a külkereskedelem (térségi értékesítő vállalat) „visszahozását” régióinkba. A tőzsde és az értékesítő vállalat a termelők tulajdonában lenne, ezzel kiszolgáltatottságuk csökkenne, a fölösleges „láncszemek” kiiktatódnának.

2. Az összeomlott „telepített ipar” kapacitásainak újrahasznosítására, az importtermékek kiváltására gazdaságfejlesztési társaság létrehozását.

3. A civil társadalom (egyesületek, körök, klubok stb.) újjászervezését a helyi kezdeményezések felkarolásával.

4. A szociális-egészségügyi biztonság növelését, szociális bolthálózat és házi betegápoló szolgálat kialakításával.

5. A központi pályázási lehetőségek, információk megismerésére, a régióba történő továbbítására információs iroda létesítését Budapesten.

6. A közbiztonság javítására helyi polgárőrségek szervezését, ezek egymás közötti és a rendőrséggel történő szorosabb együttműködését.

A választók bizalmának elnyerése esetén parlamenti munkámban pártszempontok helyett kerület érdekeit kívánom érvényesíteni.

Kátó Sándor

Nemzeti Demokrata Szövetség

A Háromszék megyei Sepsiszentgyörgyön születtem 1946-ban. Brassóban érettségiztem. 1972-ben végeztem a Marosvásárhelyi „Szentgyörgyi István” Színművészeti Akadémián.

Vidéki színházi évek következtek, rengeteg tájolóval. Előadások után faluhelyen divat volt megvendégetni a színészeket. Ez bizony nagyon jó alkalom volt megismerni a falun élők gondjait, bajait. Rendszerint megkértek, hogy ha hazatérünk a megyeszékhelyre, ezt vagy azt intézzük el nekik. És mi tettük.

1977-től több magyar film szerepére hívtak meg vendégként, aminek végeredménye

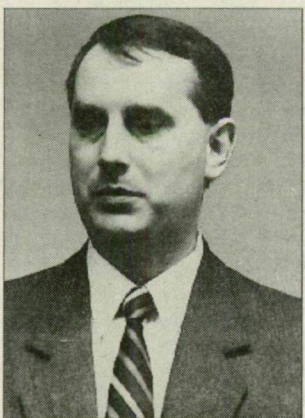
az lett, hogy 1981-ben Szegedre szerződtem a Nemzeti Színházhoz. Soha nem voltam fővároscentrikus, így annak ellenére, hogy hívtak, hívnak budapesti színházakhoz, nem mentem, nem megyek.

Csoóri Sándor, Sára Sándor filmjeiben játszottam, így nem ért váratlanul az MDF alakulásának híre, de ahogy Bíró, Csoóri és sokan mások távolodni kezdtek, én is abbahagytam a pártténykedést még 1990-ben. Bíró Zoltánt követtem, aki Pozsgay Imrével 1991. május 17-én létrehozta a Nemzeti Demokrata Szövetséget. Alapító tag lettem.

Csoóri Sándor „Nyolcvan huszár” című forgatókönyve így végződik: „A huszár, akitől utoljára búcsúzott el, továbbra is mozdulatlanul tiszteleg. Szemében ugyanaz a tartás és konok fájdalom látszik, mint amivel Bódog Szilveszterre nézett. Nem a sóbálványja merevedék, hanem a mindenkori hűségese és elszántak szemével néz. Tekintete kioltathatlan emberi tekintet.” – Nos, ezt a filmbeli szerepet én játszottam el. Íme, a magyarázat, hogy miért követtem Bíró Zoltánt.

Marosvári Attila

Szabad Demokraták Szövetsége

33 éves történész-muzeológus vagyok, három gyermek édesapja. Kiszombori pedagógus családból származom, 1984 óta élek Makón. Amikor fölmerült, hogy induljak az SZDSZ jelöltjeként az országgyűlési választáson, számvetést végeztem. Van már mögöttem annyi tapasztalat, hogy körültekintően mérlegetek, s van még előttem annyi feladat, hogy mindig felelős döntést hozzak, akár a mindennapok embereként, akár megválasztásom esetén szülőföldem, Makó és 16 község országgyűlési képviselőjeként.

E térséget valamikor virágzó községek alkották. Makó fontos és népes kereskedelmi-gazdasági csomópont, a környékben megteremt, messze földön híres mező-

gazdasági termékek legfőbb piacközpontja volt. Mára e települések többsége – idértve Makót is – szűkös körülmények között működik. A népesség fogyása fölgyorsult, a munkanélküliség lassan kezelhetetlenné válik. Országgyűlési képviselőként legfontosabb feladatomban az e folyamat megállításában és megfordításában való szerepvállalás lesz. Segítséget nem csupán a törvényi feltételek biztosítása jelentene, hanem azoknak az intézkedéseknek a számbavétele és támogatása, melyek helyben teremtenek kedvező lehetőségeket. Hogy Apátfalván érdemes legyen vállalkozásba fogni. Hogy Makón megérje beruházni. Hogy a kiszombori, pitvarosi, vagy földeáki gazda, iparos és kereskedő nyugodt szívvel és hosszú távra tervezve gazdálkodhasson.

Csongrád megye délkeleti szegélye, a makói régió segítségért kiált. Támogatásért és lehetőségért, mely esélyt nyújt a túlélésre. Esélyt ahhoz, hogy a gazdasági leépülés és a nyomában járó munkanélküliség, elszegényedés és elnéptelenedés ne tegye kilátástalanná gyermekeink jövőjét. Ma még van remény, ma még a válság megállítható, a negatív folyamatok visszafordíthatók.

Kómárné dr. Nagyfalusi Mária

Köztársaság Párt

Kezdetben a makói kórház belgyógyászati osztályán voltam. Jelenleg a szakrendelőben dolgozom belgyógyászati csoportvezető főorvosként.

Férjem, Kómár Mátyás építész-mérnök. Két gyermekem van, fiam, Mátyás és leányom, Mária gimnáziumba járnak.

Az 1990-es választásokon Makón a 8-as számú választókerületben indultam a Kiszombor párt felkérésére és egyéni színekben nyertem. A helyi képviselő-testület felállításakor pedig a Csongrád Megyei Közgyűlésbe is beválasztottak. Makón a Szociális és Egészségügyi, valamint Művelődés-oktatás és Sport Bizottságnak vagyok a tagja.

A Csongrád Megyei Közgyűlésben szintén a Szociális és Egészségügyi Bizottságban dolgozom.

Plakátháború

Szeged Megyei Jogú Város Közgyűlése februári ülésén a közterülethasználat engedélyezéséről szóló rendelet módosításával kijelölte a plakát- és hirdetésmentes területeket a városban. A 12 pontban rögzített szabályozó és tiltó rendelkezések (amelyeket Ön kormányoz című rovatunkban mi is közöltünk) hallatán, a városuk tisztaságáért aggódó szegedi polgártársainkkal egyetemben, fellélegettünk: végre rend lesz. (Akkor meg végképp, amikor megtudtuk, hogy 15 párt képviselője dugta össze a fejét a Polgármesteri Hivatalban, s megegyezett abban, hogy tiszta kampány lesz, nem dül majd a plakátháború!) Gyorsan elő is kotortunk az archívumból egy négy évvel ezelőtti tródiótt hasonló rendeletet, annak igen lesújtó kommentárját és fotós kollégáinkkal készítettünk egy „friss” fotót, amelyen a négy évvel ezelőtti plakátmaradványok láthatók...

Gondoltuk, reméltük, hogy idén minden másképpen lesz. Utóvégre négy elmúlt a legutóbbi választások óta, négy év demokrácia, politikai viselkedési-kultúra, magatartásformákban beálló kedvező változások stb. Ezzel szemben a régi zene: mosolygós, komoly, bal- és jobboldali, liberális és konzervatív, idős és fiatal politikussaink, képviselőjelöltek plakátjai merednek ránk szinte a városban – olyan helyekről, amelyek az említett rendelet szerint nem vehetők igénybe plakátok és hirdetések kiragasztására. Mint például a villanyoszlop oszlopteste, a közterületeken lévő fák és padok, hidak védőkorlátai és tartószerkezetei, s ami a legbosszantóbb: a műemléki, vagy műemlék jellegű, városképi jelentőségű épületeken. Csak annyi ezresem volna, amennyi a felsorolt helyeken kiragasztott plakátok, hirdetések száma!

Az az elkoptatott szlogen, hogy „A tiltott helyre történő hirdetés- és plakátiragasztás szabálysértés”, nyilván a legkevésbé érdeklő és érinti azokat, akik kiragasztják a mondandójukat, vagy sokatmondó fotójukat. A bírsággal való fenyegetés és a 8 napon belül történő eltávolítás (akkorra elmúlnak a választások...) pedig azt hiszem mosolyt fakaszt a nagy pártcsatározás közepette serényen tevékenykedő plakátiragasztók körében is.

Persze, most azt várná a kedves Olvasó, hogy soroljam fel a rendeletre fittyet hányó, „csintalanok” pártok listáját. Csalódnia fognak. Nem teszem. Szerkesztőségünk tavaly december 6-án a pártokkal megállapodásban rögzítette a kampány idején érvényes viselkedési normákat.

S mi ehhez tartjuk is magunkat...

Kisimre Ferenc